

సప్తబుషుమలు ఎవరెవరు?

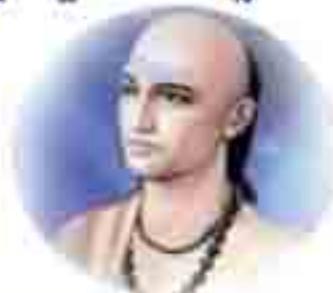

మన పురాణాలలో సప్తబుషుమల ప్రస్తావన అనేక సందర్భాలలో కనిపిస్తుంటుంది. ఎవరెవరిని సప్తబుషుమలు అని పిలుస్తామో మనలో చాలామందికి తెలియదు. వారి వివరాలివి :

అత్రి, కశ్యప, గౌతమ, జమదగ్ని, భరద్వాజ, వశిష్ఠ, విశ్వమితులను సప్తబుషుమలని పిలుస్తారు. వీరిలో విశ్వమితుడు క్షత్రియుడైనప్పటికే తపస్స చేసి బ్రహ్మార్థి అని అనిపించుకున్నాడు.

సప్త బుషుమలే కాకుండా అనేకమంది తపస్సంపన్ను లైన బుషుమలెందరో ఉన్నారు. ముందుగా సప్తబుషుమల గురించి తెలుసుకుండాం.

అత్రి మహార్థి

అత్రి మహార్థి బ్రహ్మ మానసపుత్రుడు. ‘సృష్టి’ లో తనకు ఒక సహాయకుడు కావాలని బ్రహ్మ అనుకున్నప్పుడు, ఆయన మనోశక్తితో జన్మించిన వాడు అత్రి. ఆయన భార్య అనసూయ. అత్రి మహార్థి చేసిన ఫోరమైన తపస్సుకు బ్రహ్మ, విష్ణు, మహేశ్వరులు ఒకేసారి ప్రత్యక్షమైనారు. త్రైమూర్తులు తనకు సంతానంగా జన్మించాలని అత్రి మహార్థి కోరుకున్నాడు. అప్పుడు ఆయనకు ముగ్గురు కుమారులు జన్మించారు. బ్రహ్మ అంశలో చంద్రుడు, విష్ణుమూర్తి అంశలో దత్తాత్రేయుడు, శివుడి అంశలో దూర్మానుడు జన్మించారు. అత్రి మహార్థి పేరుతో ఆత్రేయ ధర్మశాస్త్రము ఉంది. తొమ్మిది అధ్యాయాలున్న ఈ శాస్త్రాంగాలో ధర్మానికి సంబంధించిన ఎన్నో విషయాలున్నాయి.

తండ్రికి కీర్తితెచ్చిన అష్టావక్రుడు

ఏకపాదుడనే మహా విద్యాంసుని తుమారుడు అష్టావక్రుడు. అష్టావక్రుడు తల్లి గర్వమునందున్న సమయంలో, శిష్యులకు విద్యనేర్చుతున్న ఏకపాదుడిని చూసి, “ఎందుకు శిష్యులను ఇంత కలోర శ్రేముకు గురిచేస్తావు?” అని ప్రశ్నిస్తాడు అష్టావక్రుడు. దీనికి కోపించిన ఏకపాదుడు. “నువ్వు ఎనిమిది వంకరలతో జన్మించు” అని శపిస్తాడు. ఆ శాప ఫలితంగా ఎనిమిది వంకరలతో జన్మించి అష్టావక్రుడని పేరు తెచ్చుకుంటాడతటు. ధనసంపాదన కోసం జనకుని వద్దకు వెళ్లిన ఏకపాదుడు ఎంతకాలానికి తిరిగి రాకపోవడం చూసిన అష్టావక్రుడు చివరకు తనే జనకుడి సభకు వెళ్తాడు.

ఆక్కడ వరుణపుత్రుడను పంచితుడు తన తండ్రిని ఉడించి, తన చెరలో ఉంచుకున్నాడని తెలిసి అతడిని ఉడించి తన తండ్రిని చెర నుంచి విడిపిస్తాడు అష్టావక్రుడు. ఎంతో కాలం ఒక చెరువు మద్యలో తపస్స చేస్తుంటాడు అష్టావక్రుడు. ఎందరో అప్పరసలు అప్పుడతడిని నృత్యగానాలతో సంతృప్తి పరచి విష్ణుమూర్తి తమకు భర్త అయ్యెట్టు వరం పొందుతారు. కృష్ణావతారంలో ఈ వరం ఫలిస్తుందని చెప్పిన అష్టావక్రుడు చెరువు నుంచి బయటకు రాగానే అతడి ఆకారాన్ని చూసి అప్పరసలు నవ్వుతారు. దీనితో ఆగ్రహించిన అష్టావక్రుడు, “కృష్ణుడు మీకు భర్త అయినప్పటికే ఆయన అవతార పరిసమాప్తి సమయంలో, ఆయన పరోక్షంలో మీరు అవమానాల పాలవుతారు” అని శపిస్తాడు. ఈ శాప ప్రభావం వల్లనే ద్వారకా నగరం మునిగిపోయే సమయంలో గోపికలు అనేక అవమానాల పాలయ్యారని చెబుతారు.

రాజదర్శకులపై గ్రంథకర్త- భరద్వాజు.

భరద్వాజు, దేవగురువు బృహస్పతి కుమారుడు, బృహస్పతికి, ఆయన వదిన మమతకూ జన్మించిన వాడు భరద్వాజు. మహాభారతంలోని కురుపొండవులకు కులగురువైన గ్రీణుని తండ్రి జితు. రామాయణ కాలంలో వనవాసం చేస్తున్న రామునికి భరద్వాజు కొంతకాలం ఆశ్రయమిచ్చాడు. దివోదాసు అనే క్షత్రియుడికి యుద్ధవిద్యలు నేర్చించిన భరద్వాజు ధర్మశాస్త్రాల గురించి గ్రంథం రాశాడు. ఆ గ్రంథానికి భరద్వాజ స్నేహితి అని పేరు. వాఱుక్కుని అర్థశాస్త్రం వలె భరద్వాజ స్నేహితిలో అనేక విషయాలున్నాయి. రాజుకు ఉండవలసిన లక్షణాలను వివరిస్తూ, రాజు అన్నవాడు శత్రువుతో మృదువుగా సంభాషించాలి. పంది వలె మూలాన్ని పెకలించాలి. సకల సంపదాలు సాధించాలి. మేరువు వలె నిశ్చలంగా ఉండాలి. అంటూ రాజులకు ఉండవలసిన ఒక్కో జంతువులోని ఒక్కో విశిష్ట గుణం గురించి ఈ స్నేహితిలో వివరించారు. భరద్వాజు వైమానిక శాస్త్రం కూడా రచించాడు. ఈ గ్రంథంలో ఎన్నో రహస్యాలున్నాయని చెబుతారు.

బృగు తనయుడు చ్యావనుడు

చ్యావనుడు మూలికా వైద్యంలో సుప్రసిద్ధుడు. బృగు మహర్షి, పులోముల కుమారిడితడు. బాల్యం నుండే తపస్సు ప్రారంభించాడతడు. అనేక సంవత్సరాలు అలా తపస్సులో మునిగిపోగా, ఆయన చుట్టూ పుట్టలు లేచాయి. కొంతకాలానికి ఆ ప్రాంత రాజు, తన కుమారై సుకన్యతో ఆ ప్రాంతానికి వస్తాడు. ఈ పుట్టలో నుంచి కాంతులు వెలువదదం చూసిన సుకన్య పుట్టను తవ్వించడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు చ్యావనుడు బయటపడతాడు. అప్పటికటడు వృథాడు. సుకన్య తండ్రి అక్కడకు వచ్చి జరిగింది తెలుసుకుని, క్షమించమని మహర్షిని ప్రార్థిస్తాడు. తన కుమారైనిచ్చి విహాం చేస్తాడు. ఒకసారి సుకన్యను చూసిన అశ్వనీ దేవతలు, తమతో వస్తే తగిన వరుడిని చూపుతామని చెబుతారు. తన వృథాప్యాన్ని పోగొట్టి తనను యవ్యనవంతునిగా చేయాలని. అప్పుడు సుకన్యను పంపుతానని ఏరటు విధిస్తాడు చ్యావనుడు. దీనికి అంగీకరించి తమతో ఒక కొలనులో స్నానం చేయమని అశ్వనీ దేవతలు చ్యావనుడికి సూచిస్తారు. కొలనులో స్నానం చేస్తూ, ఒక మునక మునిగి పైకి లేచే సరికి ముగ్గురూ యవ్యనంలో ఉన్న యువకుల వలె మారడమే కాకుండా ఒకే రూపురేఖలు వస్తాయి. వారిలో ఒకరిని ఎంచుకోమని అశ్వనీదేవతలు కోరతారు. సుకన్య తన భర్తను గుర్తించడంతో ఆమె పాతివ్రత్యాన్ని, చ్యావనుడి తపోశక్తిని పూర్తిగా తెలుసుకుని వెళ్ళిపోతారు అశ్వనీ దేవతలు. ఆ తర్వాత, తనకు యవ్యనమిచ్చిన అశ్వనీదేవతలకు యాగములో సోమపానము ఇప్పిస్తాడు. దీనికి ఆగ్రహించిన ఇంద్రుడు చ్యావనుడిని దండించడానికి ప్రయత్నించగా, తన తపోశక్తితో ఇంద్రుడిని శక్తిహీనుడిగా మారుస్తాడు చ్యావనుడు. చ్యావనుడి తపోశక్తి, ఆయన జాలి గుణం గురించి ఎన్నో కథలు వ్యాప్తిలో ఉన్నాయి.

దధీచి

దధీచి చ్యావన మహార్తి కుమారుడు. చిన్నతనం నుంచీ దధీచి తపస్స చేస్తుండేవాడు. ఇతని కుమారుడు సారస్వతుడు. దధీచి ఒకసారి తన బాల్య స్నేహితుడైన త్తుపుడనే రాజుతో యథాలాపంగా వాదన ప్రారంభించి, ఆ వాదనలో బ్రాహ్మణులే గొప్పవారని చెప్పఁడంతో, త్తుపుడు ఆగ్రహించే దధీచిని సంహరిస్తాడు. శుక్రావార్యుడు మృతసంజీవని విద్యుతో దధీచిని తిరిగి బ్రతికిస్తాడు. దధీచి శివుడి గురించి తపస్స చేసి, స్వచ్ఛంద మరణాన్ని, వజ్రం వంటి శరీరాన్ని, విజయశక్తిని వరాలుగా పొందుతాడు. కౌంతకాలానికి దేవదానవులకు యుద్ధం జరుగుతుంది. ఆ యుద్ధంలో ఓడిపోయిన దేవతలు తమ ఆయుధాలను దధీచి వద్ద దాచి, తిరిగి శాము వచ్చినప్పుడు ఆ ఆయుధాలను తిరిగి ఇవ్వమని కోరతారు. ఎంతకాలానికి దేవతలు తిరిగి రాకపోవడంతో, ఆ ఆయుధాలను భద్రంగా దాచే శక్తి తనకు లేదని దధీచి, ఆయుధా లన్నింటినీ మింగేస్తాడు. ఆ ఆయుధాలన్నీ ఆయన శరీరంలో జీర్ణమొపోతాయి. చాలాకాలం తర్వాత దేవతలు వచ్చి, ఆయుధాల గురించి అయగగా, జరిగింది చెప్పి, తన దేహమే ఆయుధాగారం వలె అయిపోయినది, మీకు అవసరమొచ్చినప్పుడు ప్రాణాలను పరిత్యజించి ఆయుధాలను ఇస్తానని దేవతలకు వాగ్గానం చేసి వారిని పంపేస్తాడు.

ఇది జరిగిన కౌద్రికాలానికి వృశ్రాసురుడు అనే రాక్షసుడు స్వ్యగ్రంథి దండెత్తుతాడు. ఎన్నో వరాలు పొందిన ఆ రాక్షసుడు సాధారణ ఆయుధాల వల్ల మరణించడు. చివరకు ఇంద్రుడు తదితర దేవతలు దధీచి వద్దకు వెళ్లి, తమకిప్పుడు శక్తివంతమైన ఆయుధాల అవసరమున్నదని చెబుతాడు. వృశ్రాసురుడి గురించి తెలుసుకున్న దధీచి, తన వెన్నెముకను ఆయుధంగా తీసుకోవలసిందిగా ఇంద్రుడికి సూచించి, ప్రాణత్వాగం చేస్తాడు. మిగిలిన దధీచి ఎముకలను ఆయుధాలుగా స్వీకరించిన దేవతలు రాక్షసులతో యుద్ధం చేసి విజయం సాధిస్తారు. దధీచి కుమారుడు పిప్పులాడుడు.

‘గౌతమి’ని భువికి తెచ్చిన గౌతముడు!

సత్రబుషుమలలో ఒకడు గౌతముడు. అహాస్య వివాహ సమయమున ఇతడి పేరు వినిపిస్తుంది. బ్రహ్మ అతిలోక సుందరి అయిన ఒక యువతిని సృష్టించి, ఆమెకు అహల్య అని పేరుపెట్టాడు. ఆమెకు వివాహం చేయాలనుకుని ‘ఎవరు ముందుగా భూమిని చుట్టివస్తారో వారికి ఈమెనిచ్చి వివాహం చేస్తా’ అని ప్రకటించాడు. ఆమెను వివాహం చేసుకోవడానికి వచ్చిన ఇంద్రుడు, తదితర దేవతలు భూమిని చుట్టిరావడానికి వెళ్లే, గౌతముడు, రెందు ముఖాలున్న అపుకు ప్రదక్షిణ చేసి వచ్చారు. ఇది భూప్రదక్షిణతో సమానమని భావించి, బ్రహ్మ అహల్యను గౌతముడికిచ్చి వివాహం చేశాడు. తన చల్లిన విత్తనాలు వెంటనే ఘలాలనివ్వాలని గౌతముడు బ్రహ్మను వేదుకోగా, బ్రహ్మ దానికి అంగీకరించాడు.

గౌతముడు ఆ వర ప్రభావంతో తన ఆశ్రమానికి వచ్చిన అతిధులకు భోజనాదులు సమకూర్చేవాడు. ఒక సంవత్సరం విపరీతమైన కరువు వచ్చింది. ఎక్కుడా ఆహారం దొరకని పరిస్థితుల్లో ప్రజలు గౌతముడి వద్దకు వెళ్గాడం ప్రారంభించారు. గౌతముడు తన వద్దకు ప్రజలకు వరప్రభావంతో పండిన పంటతో భోజనం సమకూర్చేవాడు. చివరకు ఇది విపరీతధోరణికి దారితీయదంతో వినాయకుడి ప్రేరణతో ఒక గోవు అక్కడకు వచ్చి, పంట పొలాలను తినేయడం మొదలుపెట్టింది. ఒక దర్శకోగౌతముడు, ఆ గోవును విదిలించగా ఆ గోవు అక్కడికక్కడే చనిపోయింది. గోహాత్మా పాతకం నుండి విముక్తి పొందడానికి ఆ ప్రాంతంలో గంగను ప్రవహింపజేయాలని ఇతర మునులు చెప్పాడంతో, గౌతముడు శివుడి కోసం తపస్సు చేసి, గంగను భూమి మీదకు నది రూపంలో రప్పించాడు.

గౌతమ ముని ప్రేరణతో ఏర్పడిన ఆ నదికి గౌతమి అనే పేరు వచ్చింది. గోదావరి నుంచి చీలిన నదులలో ఒక చీలికను గౌతమి అని పిలుస్తారు. రామాయణంలో అహల్యకు శాపవిముక్తి సమయంలో కూడా గౌతమ ముని ప్రస్తావన కనిపిస్తుంది. గౌతముడికి శతానందుడనే కుమారుడు, అంజన అనే కుమారెలు సంతానం.

కశ్యపుని పేరు మీద వెలసిన ప్రాంతం - కాశ్చీరం

పురాణాలు పేర్కొన్న అత్యంత ప్రాచీనమైన బ్యాషులలో ఒకరు కశ్యపుడు. కశ్యపుని పేరు మీదగానే కాశ్చీర దేశానికి ఆ పేరు వచ్చిందని చెబుతారు. దేవదానవులకు, నాగజాతికి, మానవ జాతికి జన్మనిచ్చినది కశ్యపుడే అని చెబుతారు. బ్రహ్మమనస్సు ప్రేరేపించడంకో జన్మించి మరీచడు కశ్యపుని తండ్రి. రక్త ప్రజాపతి తన 13 మంది కుమార్తెలను కశ్యపునికిచ్చి వివాహం చేశాడు. వారే దితి, అదితి, వినత, కద్రువ, దాను, అరిష్ట, సురస, సురభి, తామ్ర, క్రోధవస, ఇద, ఖన, మునిలను ఆయన వివాహమాడారు. **గరుడ** (**గరుత్వంతుడు**), అరుణ, వినత కుమారులు, నాగజాతి కద్రువ కుమారులు. ఇలాగే దేవతలు, దానవులు దితి, అదితి వల్ల కలిగిన సంతానం. భాగవతం ప్రకారం స్వర్గలోకంలో నివశించే అప్సరసలు కశ్యపుని కుమార్తెలు. స్వారోచిష్ట మన్మంతర కాలంలోనే కశ్యప మహాముని జీవించి ఉన్నట్టు

పురాణాలు చెబుతాయి. పరశురాముడు భూమండలంలోని క్షత్రియులనందరినీ జయించిన తర్వాత తను పొందిన భూమినంతా కశ్యపునికి దానమిచ్చాడు. పొందవుల మనుమడైన పరీక్షితు పొముకాటుకు గురై, మరణిస్తాడని శాపం పొందిన సందర్భంలో ఆయనను రక్తించడానికి కశ్యపుడు ప్రయత్నించారు. అయితే చివరకు నాగరాజైన తథకుడి విజ్ఞప్తి ప్రకారం వెనుదిరిగి వెళ్ళిపోయాడు. ఇలా అనేక సందర్భాలలో మనకు కశ్యపుని ప్రస్తావన కనిపిస్తుంది.

కాలయవనుని భస్మం చేసిన ముచికుందుడు

మాంధాత కుమారులలో ఒకడు ముచికుందుడు. వేలాది సంవత్సరాల పాటు సాగిన దేవాసుర సంగ్రామములో దేవతలకు సహాయపడ్డాడితడు. యుద్ధం సమయంలో నిద్రాహసిరాలు మానిసందు వలన, యుద్ధం ముగిసిన తర్వాత సుదీర్ఘ కాలం పాటు నిద్రపోవాలనే కోరిక అతడికి కలిగింది. తనకు నిద్రాభంగం కలిగించిన వారు భస్మం కావాలని దేవతల నుంచి వరం పొంది, జనసంచారం లేనిచోట ఒక గుహలో నిద్రపోయాడు. కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత శ్రీకృష్ణుడికి కాలయవనుడికి యుద్ధం జరిగింది. కాలయవనుడి బారి నుంచి తప్పించుకుంటున్నట్టు కృష్ణుడు యుక్తిగా ముచికుందుడు నిద్రిస్తున్న గుహలోకి వచ్చి అదృశ్యమవుతాడు. కృష్ణుడిని తరుముతూ వచ్చిన కాలయవనుడు గుహలో నిద్రిస్తున్న ముచికుందుడిని చూసి, కృష్ణుడిగా బ్రహ్మించి అతడిపై దాడికి యత్నించగా, నిద్రాభంగమైన ముచికుందుడు కళ్ళుతెరిచి కాలయవనుడిని చూస్తాడు. దాంతి కాలయవనుడు భస్మమవుతాడు.

పిప్పులాదుడు

పిప్పులాదుడు దధిచి కుమారుడు. తండ్రి ప్రాణత్వాగం చేసే సమయానికి పిప్పులాదుడు గర్భస్త శివువు. పెరిగి పెద్దవాడైన పిప్పులాదుడు తన తండ్రి దధిచి దేవతల ఆయుధాల కోసం ప్రాణత్వాగం చేశాడన్న వార్త తెలుసుకుని, తన తండ్రి మరణానికి దేవతలే కారణమని పిప్పులాదుడు భావిస్తాడు. దేవతలపై వగబూని, శివుడి గురించి పిప్పులాదుడు తపస్సు చేస్తాడు. శివుడు ప్రత్యక్షం కాగా, దేవతలను సంహరించే శక్తి కల కృత్య అనే శక్తిని వరంగా పొంది, దేవతలను సంహరింపుమని కృత్యను పిప్పులాదుడు ఆదేశిస్తాడు. పిప్పులాదుని ఆదేశం మేరకు కృత్య దేవతలను సంహరించడానికి బయలుదేరుతుంది. విషయం తెలుసుకున్న దేవతలు, పిప్పులాదుని వద్దకు వచ్చి, దధిచి విషయమలో జరిగినదంతా వివరించి, దధిచి ప్రాణత్వాగం చేయడంలో తమ తప్పేమీ లేదని, తమను సంహరించే యోచన మానవలసిందిగా పిప్పులాదుని ప్రార్థిస్తాడు. పిప్పులాదుడు తరుణాపాయం సూచించ వలసిందిగా శివుడిని వేడుకుంటాడు. శివుడి సూచన ప్రకారం కృత్యను గంగలో బదలురూపంలో నివశించమని పిప్పులాదుడు సూచిస్తాడు. అలా కృత్యను ఉపసంహరించుకుంటాడు పిప్పులాదుడు. పిప్పులాదుని భార్య పద్మ.

వైశంపాయనుడు

వేదవ్యాసుని శిష్యుడు వైశంపాయనుడు. వేదవ్యాసుని ఆదేశాన్ని అనుసరించి ఇతడు చతుర్యోద నూత్రాలను ఏర్పాటు చేస్తాడు. వైశంపాయనుడు యజ్ఞార్థోదాన్ని అధ్యయనం చేశాడు. జనమేజయుడికి మహాభారతగాథను వినిపించింది ఈ ముఖ్యరే.

సూర్య వంశ రాజుల కులగురువు - వసిష్ఠుడు

సత్యబుషుమలలో ఒకరైన వసిష్ఠుడు, సూర్య వంశ రాజుల కులగురువు. ఇక్కాడు వంశరాజులైన దశరథుడు, రాముడు తదిరులకు కులగురువుగా ఉన్న వసిష్ఠుడు బ్రహ్మ మానన పుత్రుడు. మరికొన్ని చోట్ల సూర్యుని కుమారుడు అని కూడా ఉంది. వసిష్ఠునికి రెండు జన్మాలు అనే కథ ఉంది. ఈ కథకు సంబంధించిన వివరాల ప్రకారం నిమి అనే రాజు యజ్ఞం చేయదలచి, వసిష్ఠుడిని పురోహితునిగా ఉండమని కోరాడు. వసిష్ఠుడు ఇంద్రుని పురోహితుడిగా ఉండడానికి అప్పటికే అంగీకరించడంతో, ఇంద్రుని వద్ద పని పూర్తయిన తర్వాత నీ చేత యజ్ఞం చేయిస్తానని వసిష్ఠుడు నిమికి వాగ్మానం చేస్తాడు.

వసిష్ఠుడు వచ్చే వరకు ఆగకుండా, నిమి గౌతముడి చేత యజ్ఞం చేయిస్తాడు. ఇంద్రుని వద్ద పొరోహిత్యం ముగిసిన తర్వాత నిమి వద్దకు వచ్చిన వసిష్ఠుడు ఆగ్రహించి, నిమికి శాపమిస్తాడు. నిమి కూడా ప్రతిశాపవమివ్యదంతో, ఆ శాపాల ప్రభావం వల్ల నిమి, వసిష్ఠుడు చనిపోతారు. రెండవ జన్మాలో వసిష్ఠుడు అరుంధతిని వివాహమారకాడు. సత్యబుషుమలలో ఒకడుగా కీర్తి పొందుతాడు. విశ్వామిత్రుడు కొలుత వసిష్ఠుడి తపోబలూనికి అసూయచెంది, ఆయన కూడా తపస్సు చేసి చివరకు బ్రహ్మార్థి అవుతాడు. ఇంద్రుని సభలోనూ వసిష్ఠుడికి స్థానం ఉంది.

సృష్టికి ప్రతిసృష్టి చేసిన విశ్వమితుడు

విశ్వమితుడు జన్మితు క్షత్రియుడు. అతని తండ్రి గాది. కృశాప్యుని వద్ద శిష్యరికం చేసి అస్త్రశస్త్రాలు సంపాదించాడు. గాది చనిపోయిన తర్వాత రాజైన విశ్వమితుడు, ఒకసారి అదవులలోకి వేటకు వెళ్లాడు. వేటాడుతున్న సమయంలో ఆ అడవిలో కనిపించిన వశిష్ఠ మహర్షి ఆశ్రమానికి వెళ్లాడు. వశిష్ఠ మహర్షి వద్ద నందిని అనే ఆవు ఉన్నది. కామదేసువుకు జన్మించిన ఆ ఆవు కామదేసువు వలే కోర్కెలు తీర్చగలదు. ఆశ్రమానికి వచ్చిన రాజును, పరివారాన్ని చూసి, నందినిని ప్రార్థించి భోజనాలు సమకూర్చాడు వశిష్ఠుడు. నందినికి ఉన్న శక్తిని చూసి ఆ ఆవు తనకు ఇవ్వవలసినదిగా కోరాడు విశ్వమితుడు. అతడి కోర్కెకు నిరాకరించాడు వశిష్ఠుడు. వశిష్ఠుడిని తన పరాక్రమంతో జయించి, నందిని తీసుకువెళ్లాలనుకున్న విశ్వమితుడి ప్రయత్నం వృధా అయ్యాంది. తపస్సుకు ఉన్న శక్తిని అప్పుడు గ్రహించిన విశ్వమితుడు తను కూడా బ్రహ్మా కావాలనుకున్నాడు.

అలా ఒకసారి తపస్సు చేస్తుండగా త్రిశంకుడు అనే రాజు శరీరంతో స్వర్గం పోవాలని కోరుకున్నాడు. విశ్వమితుడు అతడి చేత యజ్ఞం చేయించి, అలా వచ్చిన శక్తితో అతడిని శరీరంతో స్వర్గానికి పంపాలనుకున్నాడు. ఆ ప్రయత్నం తుదిదశలో ఉండగా, అంటే త్రిశంకుడు శరీరంతో స్వర్గం వెదుతుండగా, ఇంద్రుడి అది గ్రహించి, 'శరీరంతో స్వర్గప్రవేశం చేయడానికి అర్థత లేదు' అంటూ త్రిశంకుడిని స్వర్గం నుంచి బయటకు పంపేశాడు. తలకిందులుగా భూమిపై పదుతున్న త్రిశంకుడు తనను కాపాదమని విశ్వమితుడిని వేదుకున్నాడు. తన తపోబలంతో భూమికి, స్వర్గానికి మధ్య త్రిశంకుడి కోసం ఏకంగా స్వర్గాన్నే సృష్టించాడు విశ్వమితుడు. చివరకు ఇంద్రుడు దిగివచ్చి, మరో స్వర్గం ఉండరాదని, కనుక త్రిశంకుడిని స్వర్గ ప్రవేశార్థక కల్పిస్తానని చెప్పయంతో ఆ స్వర్గాన్ని ఇంద్రుడికి ఇచ్చాడు విశ్వమితుడు.

మరల మరోసారి తపస్సు చేస్తుండగా అతడి తపస్సు భగ్గం చేయడానికి ఇంద్రుడు మేనకను పంపిస్తాడు. మేనక వల్ల విశ్వమితునికి శకుంతల అనే కుమారై కలిగింది. శకుంతల, దుష్యంతుల కుమారుడు భరతుడు. ఇక ఫనశ్శేషుడి కథలో కూడా విశ్వమితుడి గురించి కనపదుతుంది. హరిశ్చంద్రుడి సత్యప్రతాన్ని పరీక్షించినదీ, రామలక్ష్మణులకు అస్త్రశస్త్రవిద్యలు నేర్చించినదీ విశ్వమితుడే. ప్రాణాలు కాపాడుకోవడానికి విశ్వమితుడు ఒకసారి కుక్కమాంసాన్ని తిన్నాడనే కథ కూడా ఉంది. ఇలా కథలలో కనిపించిన విశ్వమితుడి మనుమడు భరతుడి పేయమీదగానే భరతభండం, భారతదేశం అనే పేర్లు వచ్చాయని చెబుతారు.

అర్జునుడికి దివ్య అశ్వములచ్చిన అంగారపర్చుడు

అంగారపర్చుడు ఒక గంధర్వుడు. ద్రౌపది స్వాయంవరం విషయం తెలుసుకుని పాండవులు ద్రుపదరాజు వద్దకు వెళ్ళి సమయంలో వారిని అర్జునించి తనతో యుద్ధం చేసి గెలవమని సహాలు చేస్తాడు అంగారపర్చుడు. అప్పుడు అర్జునుడు యుద్ధం చేసి, అతడిని టడిస్తాడు.

యుద్ధంలో టడిపోయిన అంగారపర్చుడు, పాండవులతో మిత్రత్వం వహించి, అర్జునుడికి జాక్కుసి అనే విద్యను ఉపదేశించి, దివ్య అశ్వములనిస్తాడు. అర్జునుడితో యుద్ధం చేసినప్పుడు, తన రథం ధ్వంసం కావడంతో మరో రథం సృష్టించుకుని అప్పటి నుంచి చిత్రరథుదనే పేరుతో స్థిరపడతాడు.

అష్టవనువులు

గంగాదేవికి, శంతనుడికి జన్మించిన ఎనిమిది మంది కుమారులు అష్టవనువులే. శాపవశాత్తూ ఏరు మానవ జన్మ ఎత్తవలసి వచ్చింది. అష్టవనువుల అసలు పేర్లు ఆపుడు, ధృవుడు, సోముడు, ధరుడు, అనిలుడు, అనలుడు, ప్రత్యాముడు, ప్రభాసుడు. ఒకసారి అష్టవనువులు వసిష్టుని ఆశ్రమానికి వెళ్లి, అక్కడ కామదేమువు వంటిదైన నందిని అనే ఆపును చూసి, అది తమకు కావాలని కోరారు. వసిష్టుడు దీనికి తిరస్కరించడంతో దానిని అపహరించాలని అష్టవనువులు భాచించారు. ప్రభాసుని నాయకత్వంలో ఆ ఆపును అపహరించేందుకు ప్రయత్నించగా, వసిష్టుడు అది తెలుసుకుని, భూలోకంలో జన్మించమని శపిస్తాడు. అష్టవనువులు శాపవిమోచనం కోసం వేదుకోగా, గంగకు జన్మించిన అష్టవనువులలో ప్రభాసుడు మినహా మిగిలిన వారందరూ వెంటనే మరణించి తిరిగి పూర్వ్యరూపానికి వస్తారని, ఎక్కువ పాపం (గోపును అపహరించేందుకు యత్నం) చేసిన ప్రభాసుడు చిరకాలం జీవించి, చివరకు యథారూపానికి వస్తాడని వసిష్టుడు శాపవిమోచన మార్గం చెబుతాడు. ప్రభాసుడు మినహా మిగిలిన వారందరూ పుట్టగానే మరణించగా, ప్రభాసుడు ఎక్కువకాలం జీవిస్తాడు. అతడే భీష్ముడు.

దేవతల వైద్యులు అశ్వీనులు

సూర్యుని భార్య సంజ్ఞ. భర్త వేది తాళలేక, అతనిని విడిచి అశ్వోరూపంలో వెళ్ళిపోతుంది సంజ్ఞ. సూర్యుడు కూడా అశ్వోరూపం దాల్చి, సంజ్ఞను చేరతాడు. వారిద్రరూ ఆ రూపంలో ఉన్నప్పుడు జన్మించిన వారే అశ్వీనులు. వీరినే అశ్వీనీ దేవతలు అని కూడా అంటారు. వీరి అసలు పేర్లు నాసత్యుడు. ద్రసుడు. వీరి వైద్యంలో అత్యంత నిపుణులు. దేవతల వైద్యులు వీరే. చ్యావన మహ్మికి యవ్వొనమిచ్చినది అశ్వీనులే. కుంతి ఉపదేశించిన మంత్రాన్ని పరించిన మాది, అశ్వీనులను తలచుకున్నప్పుడు జన్మించిన వారే నకుల సహదేవులు.

ఆయుర్వేదానికి అధిపతి ధన్యంతరి

విష్ణుమూర్తి ఒక అవకారమే ధన్యంతరి అని భావిస్తారు. క్షీర సాగర మథన సమయంలో అమృతభాండంతో సహా ఉద్ఘావించింది ధన్యంతరే. ఆయుర్వేదానికి, వైద్యశాస్త్రానికి అధిపతి ఈ ధన్యంతరి. భరద్వాజ మహార్థి వద్ద ధన్యంతరి ఆయుర్వేదాన్ని నేర్చుకున్నాడు. తర్వాత ఇతను కాశీకి రాజయ్యాడు. ఇతని కుమారుడు దివోదాసు.

ధనాధిపతి కుబేరుడు

దిక్కాలకులలో కుబేరుడు ఒకడు. ఉత్తర దిక్కుకు, సమస్త సంపదలకు అధిపతి కుబేరుడు. విశ్రవేష్టిహృకు కుమారుడితడు. ఇతని తల్లి ఇలచిల. ఇతని సవతి తమ్యుదు రావణుడు. బ్రహ్మగురించి తపస్సు చేసిన కుబేరుడు ధనాధిపత్యం, లంక అనే నగరం, నలకూబరుడనే కుమారుడిని వరంగా పొందుతాడు. ఒకసారి అతను తన పుష్టికము అనే విమానంలో సంచరిస్తుండగా అది చూసిన రావణుని తల్లి కైకసి, ఆ విమానము తీసుకురమ్మని ఆదేశిస్తుంది. అప్పుడు రావణుడు ముందు శివుని గురించి తపస్సు చేసి, ఆయనను మెప్పించి అనేక వరాలు పొందుతాడు. తర్వాత కుబేరుడి వద్ద నుంచి లంక నగరాన్ని, పుష్టిక విమానాన్ని పొందుతాడు. నలకూబరుడు కాక మణిగ్రీవుడనే మరో కుమారుడు కుబేరుడికి ఉన్నాడు. వేంకటేశ్వరునికి వివాహ సమయంలో ధనాన్ని అప్పుగా ఇచ్చింది కుబేరుడే.

కుమారస్వామి

శివపూర్వతులకు జన్మించిన పుత్రుడు కుమారస్వామి, శివుని వీర్యం భూమిపై పదగా, గంగ ఆ వీర్యాన్ని గ్రహించి ఈ పుత్రుడికి జన్మించింది. ఆరుముఖాలకో జన్మించిన కుమారస్వామిని కృత్తికలు చేరదీసి పెంచుతారు. తారకాసురుడనే రాక్షసుడిని సంహరిస్తాడు కుమారస్వామి, తర్వాత కాలంలో మహిషాసురుడు తదితర రాక్షసులు మునులను, ప్రజలను బాధించి కొంచపర్వతమనే రెక్కలున్న పర్వతం వద్ద దాక్కుండడం గమనించి, ఆ పర్వతం రెక్కలను తెగగొట్టినది కుమారస్వామే. విఘ్నాధిపత్యం కోసం వినాయకునికో పోటీపడిన కుమారస్వామి తుదకు వినాయకుని గోప్య తనాన్ని గ్రహిస్తాడు. నెమలి ఇతని వాహనం. ఈటి ఆయుధం.

నికుంబుదు

నికుంబుదు ప్రమద గజములలో ఒకడు. ఒకరోజు శివుడు నికుంబుని పిలిచి, కాళీ నగరంలో నివాసం ఉండవలెననిపిస్తున్నదని, ప్రస్తుతం ఆ నగరంలో ఉన్న దివోదాసును అక్కడ నుంచి తప్పించే మార్గం చూదవలసిందిగా నికుంబుని ఆజ్ఞాపిస్తాడు. శివుని ఆజ్ఞకు బధ్యదైన నికుంబుదు దివోదాసు వద్దకు వెళ్లి నగరంలో ఈశ్వరునికి ఒక గుడి కట్టించవలసిందిగా సూచిస్తాడు. ఆ విధంగా దివోదాసు కట్టిస్తాడు. అయితే ఎంతకాలమైనా తను కోరిన కోర్కెలు ఈశ్వరుడు తీర్చకషోవదంతో కోపం వచ్చిన దివోదాసు కోపంతో ఆలయాన్ని పగులకొట్టిస్తాడు. ఆలయాన్ని పగుల కొట్టారన్న మిషతో నికుంబుదు, దివోదాసును కాళీ నగరాన్ని వదిలివెళ్ళమని సూచిస్తాడు. ఆ సూచన మేరకు దివోదాసు కాళీ నగరాన్ని విడిచి వెళ్లిన తర్వాత శివుడు విశ్వేశ్వరునిగా, పార్వతి అన్నపూర్ణగా కాళీ నగరంలో వెలశారు. అప్పటి నుంచే కాళీ నగరం పరమపుణ్యక్షేత్రమైంది.

జగతీకి వెలుగు సూర్యుడు

అదితి, కశ్యపుల కుమారుడు సూర్యుడు. సూర్యుని భార్య సంజ్ఞ. వీరిరువురి సంతానము యముడు, యమున. సూర్యుని వేదిని తాళలేక తన వంటి రూపమున్న స్తోవి సృష్టించి సూర్యుని వద్ద ఉంచి, అశ్వ రూపంలో అడవులకు వెళ్లిపోతుంది సంజ్ఞ. అశ్వరూపంలో ఉన్నప్పుడు అమెకు జన్మించిమ వారే అశ్వనీదేవతలు. సూర్యుని వద్ద మారురూపంలో ఉన్న స్తోవాయ. వీరి సంతానము శని, సౌవర్తీ, తపతి, మోహినీ అవతారంలో విష్ణుమూర్తి రాక్షసులకు అమృతము పంచుతూ, దేవతల రూపంలో ఉన్న రాహుకేతువులకూ అమృతమిచ్చినప్పుడు దానిని సూర్యుడు, చంద్రుడు గుర్తిస్తారు.

ఆ విషయం విష్ణుమూర్తికి చెప్పగా, అతడు సుదర్శనంతో రాహుకేతువుల శిరస్సులు ఖండిస్తాడు. సూర్యచంద్రులపై పగబూనిన రాహుకేతువులు అప్పుడప్పుడూ సూర్యుడినీ చంద్రుడినీ మింగడానికి ప్రయత్నించడం వల్ల గ్రహణాలు వస్తాయని పురాణాల కథనం. మహాభారతంలో కుంతికి సూర్యునికి జన్మించిన వాడే కర్మడు. ఇంకా సూర్యుని గురించి పురాణాలలో అనేక సందర్భాలలో కనిపిస్తుంది.

దేవశిల్పి విశ్వకర్మ

ప్రభాసుదనే మనువుకు, బృహస్పతి చెల్లెలైన యోగసిద్ధికి జన్మించిన వాడు విశ్వకర్మ. దేవతల నగరాలు, ఆయుధాల, రథాలు విశ్వకర్మ తయారుచేస్తాడు. ఇతని కుమార్తె సంజ్ఞ. ఈమె సూర్యుని భార్య. సూర్యుని వేదికి సంజ్ఞ తట్టుకోలేకపోవడంతో విశ్వకర్మ సూర్యుడికి సానబెట్టి, అతని వేదిని కౌద్రిగా తగిస్తాడు. సూర్యుడిని సానబెట్టిన పొడి నుంచి తయారుచేసిందే విష్ణుమూర్తి ఆయుధమైన సుదర్శన చక్రం. తీకృష్ణుడికి ద్వారకను నిర్మించింది, పాండవులకు మయసబ నిర్మించింది విశ్వకర్మ. పురాణాలలో ఇతని పేరు ఇంకా అనేక చోటు కనవిపిస్తుంది. ఘృతాచి అనే వనితను చూసి మోహించిన విశ్వకర్మ, మానవుడిగా జన్మించి ఆమెను వివాహమాడతాడు. వారికి జన్మించిన వారే అనేక వృత్తులలో నిపుణులుగా స్థిరపడ్డారని పురాణాలు చెబుతాయి.

అక్రారుడు

అక్రారుని మనస్తత్వంలో ద్వాంద్వ స్వయభావము కనపడుతుంది. మొదట కృష్ణునికి ఏరోది వలె కనిపించిననూ, చివరకు అతడు కృష్ణుడంపే భయభక్తులు ఉన్న వ్యక్తి వలె మారశాదు. అక్రారుని గురించిన ప్రస్తావన భారతములో మొదట కంసుడు ధనుర్యాగం పేరుతో శ్రీకృష్ణుని తన నగరానికి ఆహ్వానించడానికి తగిన వ్యక్తి కోసం అన్యేషిస్తున్నప్పుడు కనపడుతుంది. కంసుడు అక్రారుని ఎంపిక చేసుకుని శ్రీకృష్ణుని తన నగరానికి తీసుకురావలసిందిగా అక్రారుని రథసారధిగా పంపుతాడు. అక్రారుడు కృష్ణుని వద్దకు వెళ్లి, కంసుడు కపటోపాయం గురించి హెచ్చరిస్తాడు. అతడి హెచ్చరికతో కృష్ణుడు కంసుని వద్దకు వెళ్లి, అతని అనుచరులను, చివరకు కంసుడినీ హతమారుస్తాడు.

అక్రారుడు శ్రీకృష్ణుని వద్దకు వెళ్లి సత్యబామ వివాహ విషయంలో కనిపిస్తుంది. సత్యబామను శతర్ణుయుదసే రాజుకిచ్చి వివాహం చేస్తానని సత్యబామ తండ్రి అయిన సత్రాజితు ప్రకటిస్తాడు. చివరకు శ్రీకృష్ణునకిచ్చి వివాహం చేయగా, అక్రారుడు శతర్ణుయుని వద్దకు వెళ్లి, సత్రాజితుతో యుద్ధం చేయడానికి ప్రేరేపిస్తాడు. ఆ యుద్ధంలో శతర్ణుయు సత్రాజితుని హతమారుస్తాడు. ఇది తెలిసిన శ్రీకృష్ణుడు శతర్ణుయునిపై దండెత్తి యుద్ధంలో అతడిని సంహరిస్తాడు. ఆ తర్వాత అక్రారుడు కృష్ణునికి భయపడి పారిపోగా, కృష్ణుడు అతనికి అభయమిచ్చి, ద్వ్యారకలో ఉండడానికి అనుమతిస్తాడు.

దుర్వాసునికి ప్రాణవిక్త పెట్టిన అంబరీషుడు

అంబరీషుడు విష్ణుమూర్తి భక్తుడు. నాభాగుదనే రాజు కుమారుడితడు. అశ్వమేధయాగము కూడా చేసిన ఈ రాజు, ఒకసారి ద్వాదశీవ్రతము చేసి, బోజనమునకు కూర్చునే సమయానికి దుర్వాసుడు రాగా, ఆయననూ భోజనానికి ఆహ్వానిస్తాడు. స్నానం చేసి వస్తూనని నదికి వెళ్లిన దుర్వాసుడు, సూర్యాస్తమయమవుతున్నా తిరిగిరాకపోసరికి, వ్రత ఫలం కోసం, అతిదికి అమర్యాద కలగకుండా ఉండడం కోసం ఏమి చేస్తే బాగుంటుందని అంబరీషుడు పెద్దలను సలహా కోరతాడు. మంచినీయ సేవించుమని పురోహితులు, పెద్దలు ఇచ్చిన సలహా మేరకు అంబరీషుడు మంచినీయ సేవిస్తాడు. ఆ తర్వాత కొద్దిసేపటికి అక్కడకు వచ్చిన దుర్వాసుడు జరిగింది తెలుసుకుని కోపంతో తన జటాజూటం నుంచి కృత్య అనే రాక్షసిని సృష్టించి, అంబరీషుని సంహరింపుమని ఆదేశిస్తాడు.

అంబరీషుడు నిశ్చలంగా విష్ణుమూర్తిని ప్రార్థించే సరికి సుదర్శనము వచ్చి, దుర్వాసుని వెంట పదుతుంది. సుదర్శనం బారి నుంచి తప్పించుకోవడానికి ముల్లోకాలు తిరిగిన దుర్వాసుడు చివరకు నారదుని సలహా మీద చివరకు అంబరీషుని వేదుకోగా, అంబరీషుడు సుదర్శనాన్ని స్తుతించి, దుర్వాసుడికి ప్రాణవిక్త పెఱతాడు. పురాణాలలో అంబరీషుడి పేరు మహాభక్తిగా వెలుగొందుతుంది.

శివబ్భక్తుడు పుష్టిదంతుడు

పుష్టిదంతుడు ఒక రాజు. మహా శివబ్భక్తుడు. ప్రతీరోజు కైలాసానికి వెళ్లి శివుడిని ప్రత్యక్షముగా దర్శించి, పూజించిన తర్వాతే తను భోజనం చేసేవాడు. ఒకరోజు అతడు కైలాసానికి వెళ్లిన నమయంలో శివుడు పార్వతికి ఒక రహస్యాఖ్యానమైన కథను వివరిస్తున్నాడు. ఆ కథను చాటు నుంచి పుష్టిదంతుడు వింటాడు. తర్వాత ఈ విషయం తెలుసుకున్న శివుడు, పుష్టిదంతుడిని పిశాచానివి కమ్ముని శపిస్తాడు. అతడే బేతాళుడని ఒక కథనం కాగా, మరో కథనం ప్రకారం పుష్టిదంతుడు వరరుచి అనే సేరుతో మనిషిగా జన్మిస్తాడు. రెండు కథలలోనూ పుష్టిదంతుడు శివబ్భక్తుడిగానే చెబుతారు.

శివానుగ్రహ పాత్రుడు సిరియాళుడు

చిరుతొందు అనే వైష్ణవు సేరుమోసిన శివభక్తుడు. ఇతని కుమారుడు సిరియాళుడు. చిరుతొందని బ్రక్తిని పరిక్రించాలనుకుని శివపార్వతులు వృద్ధులుగా మారువేషంలో వచ్చి, చిరుతొందని ఆతిధ్యాన్ని కోరారు. చిరుతొందు వారికి ఆతిధ్యాన్నివ్యాచానికి అంగీకరించాడు. అప్పుడు శివపార్వతులు సిరియాళుని వంది తమకు వద్దించమని కోరారు. ఆ తర్వాత శివుడు మరో వేషమున సిరియాళుని వద్దకు వెళ్ళి, “నీ తండ్రి నిన్ను హతమారిస్తాడు, అతిథుల ఆకలి తీర్చబోతున్నాడ”ని చెబుతాడు. సిరియాళుడు తోణకక, తండ్రి తన మాట మీద నిలబడదమే తనకు ముఖ్యమని చెప్పి, మరణానికి సిద్ధపదంతాడు. చిరుతొందు సిరియాళుని మాంసంతో భోజనం సిద్ధం చేయగా, భోజనానికి కూర్చున్న వృద్ధ దంపతులు కుమారుని పిలువమని కోరకారు. అప్పుడు చిరుతొందు “సిరియాళా!” అని పిలవగానే సిరియాళుడు పరుగెత్తుకుంటూ తండ్రి వద్దకు చేరతాడు. శివపార్వతులు నీజరూపంలో ప్రత్యక్షమై సిరియాళుడు, చిరుతొందు మహా భక్తులని కొనియాడతారు.

ఆహుకుడు

నలుడు పూర్వజన్మలో ఆహుకుడనే బిల్లుదీగా జన్మించాడు. అతడు శివబ్రతుడు. అతని భక్తిని పరిక్షించేందుకు శివుడు ఒక ముని రూపంలో అతని వద్దకు వచ్చి, అతని జంటిలో తనకు ఆశ్రయమివ్యమని కోరెను. ఆహుకుడికి, అతని భార్యకు ఉన్న చోటు అతి తక్కువ కావడంతో మునికి, తన భార్యకు ఇంట్లో చోటచ్చి, తను ఆరుబయట నిద్రించాడు. ఆ సమయంలో ఒక పులి అఠడిని చంపేస్తుంది. అతని భార్య సహగమనం చేయబోగా, ఆ ముని ఏదైనా కోరుకోమని ఆహుకుడి భార్యకు నూచించగా, ‘మీకు తోచిందివ్యో’మని ఆమె చెబుతుంది. అప్పుడు శివుడు నిజరూపంలో ప్రత్యక్షమై, వచ్చే జన్మలో మీరు నలదమయంతులుగా పుఱతారని, తను హంస రూపంలో వారిద్దరినీ కలుపుతానని వరమిస్తాడు. ఆ వరప్రభావంతో ఆహుకుడే నలుదీగా జన్మించాడు. అతని భార్య దమయంతిగా పుట్టింది.

అశ్వత్థామ

కౌరవ, పాండవులకు రాజగురువైన గ్రోఱుని కుమారుడు అశ్వత్థామ. పుట్టగానే గుర్రము వలే చెద్దగా సకిలించినందువలన ఆకాశవాణి ఇతడికి అశ్వత్థామ అని పేరు పెట్టింది. కౌరవపాండవులలో కలసి అశ్వత్థామ అష్టాషష్టు విద్యలు నేర్చుకున్నాడు. అశ్వత్థామకు గ్రోఱుడు బ్రహ్మశిరోనామకాప్రుం అనే మహాస్త్రాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. ఈ అస్త్రాన్ని ఎన్నుడూ మనుషుల మీద ప్రయోగించవద్దని గ్రోఱుడు అశ్వత్థామ నుంచి వాగ్గానం పొందుతాడు. అయితే చివరకు మహాభారత యుద్ధ సమయంలో దుర్యోగనునుడు తోడలు విరిగి పరాజితుడై పడిపోయినప్పుడు, అతడిని సంతోషపెట్టవలననే ఉద్దేశంతో నిద్రిస్తున్న ఉపపాండవులను, శిఖండిని, దృష్టయ్యమ్ముడిని సంహరిస్తాడు. అప్పుడు అశ్వత్థామను అర్థగించిన అర్థముదైపైకి బ్రహ్మశిరోనామకాప్రుం ప్రయోగించడానికి సిద్ధపడతాడు. వ్యాసుడు వంటివారు వారించినప్పటికే వినకుండా 'అపాండవగుగాక!' అని ఆ అస్త్రాన్ని ప్రయోగిస్తాడు. అర్థముడు కూడా తిరిగి అదే అస్త్రాన్ని ప్రయోగిస్తాడు. అతడిని సంహరించడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు కృష్ణుడు, వ్యాసుడు అర్థముడిని వారించి, అశ్వత్థామ శిరస్సుపైన ఉన్న రత్నాన్ని తీసుకుని 'మూడు వేల సంవత్సరాల పాటు లోకములో రత్నం కోల్పోయిన బాధతో సంచరించమని కృష్ణుడు శపిస్తాడు. బ్రహ్మశిరోనామకాప్రుం ప్రభావం వల్ల ఉత్తర గర్భంలో ఉన్న శిశువు మృతుడైనప్పటికే కృష్ణుడు అతడిని పునర్జీవితుడను చేస్తాడు. అశ్వత్థామ సప్త చిరంజీవులలో ఒకడు. రానున్న సూర్యసావర్ణిక మన్మంతరంలో ఇతడు సప్తబుషుషులలో ఒకడుగా స్థానం సంపాదిస్తాడు. పురాణాలు పేర్కొన్న ఇతర చిరంజీవులలో విభీషణుడు, హనుమంతుడు, వ్యాసుడు, కృష్ణుడు, పరశురాముడు, బలిచక్రవర్తి.

భారతయుద్ధానికి 'బలి' అయిన బర్పురీకుడు

బర్పురీకుడు ఘటోత్సమని కుమారుడు. ఇతని తల్లి మౌర్యీ. మరొక కథనం ప్రకారం తండ్రి ఘటోత్సమదైనా బర్పురీకుని తల్లి అహిలవతి. ఆమె నాగకన్య. తల్లి ఎవరన్నదీ అనే విషయంలో ఖిన్న కథనాలున్నా, బర్పురీకుని గురించి మిగిలిన కథంతా ఒకటే విధంగా ఉంది. బర్పురీకుని బాల్యమంతా తల్లి వద్దే గడిచింది. ఆమె వద్దే శస్త్రాస్త్రా విద్యలు నేయుకుంటాడు. మహాభారత యుద్ధం జరగబోతున్నదని తెలుసుకుని, ఆ యుద్ధంలో ప్రార్థించేవారి తరువున పోరాదతానని తల్లి వద్ద ప్రతినిచేసి కేవలం మూడు బాణాలతో యుద్ధ భూమికి వస్తాడు బర్పురీకుడు. అప్పటికండు పిల్లవాడే. అయితేనేం మహా యోధుడు. కేవలం మూడు బాణాలతో యుద్ధ ఫలితాన్ని మార్చేయగలనన్న నమ్మకం, శక్తి అతనిది. అతని ప్రతిజ్ఞ తెలిసిన శ్రీకృష్ణుడు బర్పురీకుడిని పరీక్షించాలనుకుని బ్రాహ్మణుడి వేషంలో అతని వద్దకు వెళ్లి 'నీ శక్తి చూపించు' అని కోరతాడు. బర్పురీకుడు ఒక బాణం తీసుకుని సుదూరంలో ఉన్న వృక్షానికేసి సంధిస్తాడు. ఆ ఒక్క బాణం వృక్షానికి ఉన్న అకులన్నింటికి రంధ్రాలు చేయడమే కాక, శ్రీకృష్ణుడి కాలి కింద ఆకు ఉన్నదని గ్రహించిన ఆ అస్త్రం కృష్ణుడి కాలికి గాయం చేసి మరీ ఆ ఆకుకూ రంధ్రం చేస్తుంది. బర్పురీకుని శక్తి గ్రహించిన శ్రీకృష్ణుడు, తనకు మరో సాయం చేయాలని కోరతాడు. ఆ సాయానికి బర్పురీకుడు అంగీకరించిన తర్వాత, 'మహాభారత యుద్ధ ప్రారంభానికి ముందు ఒక మహాయోధుని బలి ఇవ్వాలసి ఉందని, ఆ బలికి నీ శిరస్సు కావాల'ని చెబుతాడు. అయితే తనకు మహాభారత యుద్ధం చూడాలని ఉందని, తనను బలి ఇచ్చినా శిరస్సుకు మాత్రం యుద్ధానికి చూసే శక్తిని ప్రసాదించాలని బర్పురీకుడు కోరతాడు. అలా మహాభారత యుద్ధానికి ముందే బలి అయిపోతాడు బర్పురీకుడు.

సగర పుత్రులను భస్యం చేసిన కపిలుడు

భగీరథుని పేరు మనకు తెలుసు. గంగను భూమి మీదకు రష్ణించడానికి అతడు చేసిన ప్రయత్నాలకు భగీరథ ప్రయత్నాలని పేరు. ఈ భగీరథ ప్రయత్నానికి పరోక్షంగా కారకుడు కపిలుడు. సగరుడనే రాజు అశ్వమేధ యాగం చేయగా, ఆ యాగాశ్వం పొత్తాళంలో తపస్సు చేసుకుంటున్న కపిలుని వద్దకు పోతుంది. యాగాశ్వము వెంట వెళ్లిన సగరపుత్రుల అలికిడికి కపిలుడు కోపంగా కళ్ళు తెరిచి చూడగా, సగరపుత్రులందరూ భస్యమైపోతారు. మరణించిన సగరపుత్రులు పుణ్యలోకాలకు చేరాలంటే ఈ భస్యంపై గంగ ప్రవహించాలన్న కపిలుని సూచన మేరకు దిలీపుని కుమారుడైన భగీరథుడు ఎంతో ప్రయత్నం చేసిన గంగను భూమి మీదకు తీసుకువస్తాడు.

రావణుని జయించిన మాంధాత

యువనాశ్వని కుమారుడు మాంధాత. భృగు మహర్షి దాచి ఉంచిన మంత్ర జలం సేవించినందువల్ల యువనాశ్వని భార్యకు మాంధాత జన్మిస్తాడు. 12వ ఏటనే రాజ్యాభిషిక్తుడైన మాంధాత ఎంతో బలవంతుడని తెలుసుకున్న రావణుడు ఆతనితో యుద్ధం చేయడానికి వచ్చి, ఆ యుద్ధంలో టడిపోతాడు. గ్ర్భహ్నా, ఇంద్రుడు వచ్చి మాంధాతకు, రావణునికి నంది చేయడంతో రావణుడు తిరిగి లంకకు చేరుకుంటాడు. ఆతనికి ముచికుందుడు నహా అనేక మంది కుమారులున్నారు.

వలుడు

నలుడు నిషద్దేశ రాజు వీరసేనుడి కుమారుడు. పూర్వజన్మలో ఇతడు ఆహాకుడనే బిల్లుడు. శివుని వర ప్రభావం వల్ల ఇతడు నలుడిగా జన్మించాడు. శని దృష్టి ప్రభావం ఒకరి జీవికాన్ని ఎంతగా దిగజాయస్తుందో తెలియజేయడానికి నలుని కద ఒక ఉదాహరణ. నలుడు ఒకరోజు తన ఉద్యానవనంలోని ఒక హంసను పట్టుకోగా, అప్పుడా హంస మానవభాషలో మాట్లాడుటా, తనను నిదువమని, అలా విడిచి పెట్టినట్టయితే దమయంతి అనే అందాలరాశితో వివాహమయ్యే విధంగా ప్రయత్నిస్తానని చెబుతుంది. నలుడు ఆ హంసను వదిలేయగా, హంస దమయంతి వద్దకు వెళ్లి, నలుడి గురించి చెబుతుంది. నలుడి గుణగణాలు విన్న దమయంతి అతడినే వివాహం చేసుకుంటానని చెబుతుంది. అయితే స్వయంవరానికి నలుగురు దిక్కాలకులు నలుని వలె మారువేషంలో వచ్చినా, చివరకు ఆమె నలుడినే గుర్తించి, అతడిని వరిస్తుంది. అయితే దమయంతి నలుడినే వరించడంతో దిక్కాలకులు అసూయ పెంచుకుని, నలుడి పగబడతారు. ఒకనాడు శని వారితో కలిసి, తను అవకాశం చూసుకుని నలుడైపై దృష్టి సారిస్తానని చెబుతాడు. ఒకరోజు అపరిశుద్ధంగా ఇంట్లోకి వచ్చిన నలుడిని శని పట్టిపేడించడం ప్రారంభిస్తారు. శని ప్రభావంతో పుష్టయడనే రాజుతో జూదానికి దిగిన నలుడు రాజ్యం సర్వస్వం కోల్పోతాడు. ఒక అదవిలో పట్టులను పట్టుకోవడానికి తన వద్ద ఉన్న వస్తుం విసరగా, పట్టులు ఆ వస్తుంతో సహా ఎకిరిపోతాయి. కర్కుటకుడు అనే పొము అదవిలో కార్పీర్యులో చిక్కుకోగా, ఆ పొమును నలుడు రక్కిస్తాడు. ఆ సర్వం వెంటనే నలుడిని కరుస్తుంది. నలుడు కురూపిగా మారిన తర్వాత ఆ సర్వం ఈ రూపం నీకు వరం వంటిదని, నలుడిగా ఎవరూ గుర్తించరని, అశ్వహృదయమనే విద్య నేర్చి, అదృశ్యమవుతుంది. అశ్వహృదయమనే విద్య ప్రత్యేకత ఏమిటంబే, ఏ అశ్వం ఎటువంటిదో గుర్తించి, దాని శక్తిసామృద్ధ్యాల మేరకు అశ్వాన్ని అత్యంత వేగంతో నడపగలగడం సాధ్యమవుతుంది. నలుడు దమయంతిని అదవిలో వదిలేయగా, ఆమె తన తండ్రి వద్దకు చేరుతుంది. నలుడు బుతుపర్చుడనే రాజు వద్ద బాహుకుడనే పేరుతో వంటవానిగా చేరతాడు. నలుడు అదవిలో అదృశ్యమయ్యాడని, జరిగింది తండ్రికి దమయంతి చెప్పగా, అతడు నలుడి కోసం గూఢచారులను అన్ని రాజ్యాలకూ పంపుతాడు. నలుడు కురూపిగా మారినా, అతని గుణగణాల ఆధారంగా గూఢచారులు అతడిని నలుడిగా అనుమానించి, ఆ విషయాన్ని తమ రాజుకు చెబుతారు. అప్పుడారాజు, తన కుమారైకు తిరిగి స్వయంవరం నిర్వహిస్తున్నానని ప్రకటిస్తాడు. సమయం తక్కువగా ఉన్నప్పటికీ అశ్వహృదయం తెలిసిన బాహుకుడు బుతుపర్చుడిని త్వరగా దమయంతి స్వయంవరానికి చేర్చగలుగుతాడు. అక్కడ బాహుకుడికి అనేక పరిక్రమలు నిర్వహించి, అతడే నలుడు అని తేల్పగడంతో నలుడు తిరిగి తన సహజ రూపానికి వస్తాడు. తర్వాత పుష్టయడిని ఉద్దీంచి, తన రాజ్యం కూడా సంపాదించుకుంటాడు.

సర్వరాజు వాసుకి

వాగజాతికి అధిపతిగా వాసుకి పేరు మనకు అనేక చోట్ల కనీపిస్తుంది. క్షీరసాగర మధన సమయంలో మంధర పర్వతానికి తాడుగా ఉపయోగించింది ఈ నాగరాజునే. వాసుకి క్రదువ కుమారుడు. జనమేజయుడు చేస్తున్న సర్వయాగాన్ని మాన్యించడానికి జరత్కారువును ప్రేరేపించిన వారిలో వాసుకి కూడా ఒకరు.

శిఖండి

ద్రుపదరాజు కుమారై శిఖండి. పూర్వో జన్మలో ఈమే అంబ. గత జన్మలో అంబ సాల్వ్యదనే రాజును ప్రేమిస్తుంది. అయితే స్వయంవరానికి హాజరైన భీష్ముడు స్వయంవరానికి హాజరైన జతర రాజులను టడించి, ఈమే చెల్లెళ్ళైన అంబిక, అంబాలికలను తన నోదరులకిచ్చి వివాహం చేయాలనే ఆలోచనతో తనతో తీసుకువస్తాడు. అంబ సాల్వ్యదనే రాజును ప్రేమిస్తున్నదని తెలిసి, ఆమెను సాల్వ్యదే వద్దకే పంపగా, సాల్వ్యదు ఆమెను తిరస్కరిస్తాడు. భీష్ముడి వద్దకు వెళ్ళి జరిగింది చెప్పి, తనను వివాహం చేసుకోమని కోరుతుంది. తను వివాహం చేసుకోనని ప్రతిజ్ఞ చేసినందున, ఎవరినీ వివాహం చేసుకోనని చెబుతాడు. ఇలా భీష్ముని కారణంగా వివాహం కాకుండా పోయిన అంబ చివరకు శివుడి గురించి ఫూరమైన తపస్స చేసి, తన చేతిలోనే భీష్ముని మరణం సంబధించాలని కోరుకుంటుంది. అలా కోరుకున్న అంబే ఇప్పుడు శిఖండిగా జన్మించింది. ఈమెను కుమారుడిగానే పెంచిన ద్రుపదరాజు, అతనికి వివాహం చేస్తాడు. తర్వాత శిఖండి పురుషుడు కాదని తెలిసిన అతని భార్య తిరిగి పుట్టింటికి వెళ్ళిపోగా, శిఖండి ఆత్మహత్యకు ప్రయత్నిస్తాడు. అప్పుడోక యత్కు ప్రత్యక్షమై, ఆత్మహత్యయక్కాన్ని నివారించి అతడికి పురుషుక్కాన్ని ప్రసాదిస్తాడు. మహాభారత యుద్ధ సమయమలో భీష్ముడిని జయించడానికి శిఖండిని అర్థు పెట్టుకుంటాడు అర్థముదు. శిఖండిని చూపిన భీష్ముడు అష్టాషపూర్ణం చేసిన తర్వాత ఆయనను తీవ్రంగా గాయపరుస్తాడు. అలా గాయపడిన భీష్ముడు తర్వాత మరణిస్తాడు. శిఖండి కారణంగానే భీష్ముని మరణం ఆ విధంగా సంబధిస్తుంది.

అహల్య తనయులు వాలిసుగ్రీవులు.

అహల్య శాపవృత్తాంతము మనకు తెలుసు. అహల్యకు ఇంద్రుని వలన కలిగిన సంతానమే వాలిసుగ్రీవులు. ఒకసారి గౌతముడికి వారెవరి సంతానమూ అన్న విషయమై సందేహము వచ్చి, ‘నా సంతానం కానీ ప్రక్కంలో వానరులుగా మారిపోండి!’ అని శపిస్తాడు. దానితో వారిద్దరూ వానరులైపోతారు. వారిని గౌతముడు వదిలివేయడంతో వానర రూపులై సంచరిస్తుంటారు. ఆదిమ వానరుడైన బుక్కవిరజాడు వీరిద్దరినీ చేరదీసి పెంచుతాడు. పెద్దవాడైన వాలిని కిష్కింధకు రాజును చేసింది బుక్కవిరజాడే. చివరకు రాముని బాణానికి వాలి చనిపోతాడు. సుగ్రీవుడు రాముని మిత్రుడై, కిష్కింధకు రాజై చిరకాలం జీవిస్తాడు. వాలి మహాబలవంతుడు. రావణానురుని సైతం వాలి యుద్ధంలో జయిస్తాడు.

ఆదిమ వానరుడు బుక్క విరజాదు

రామాయణంలో కనిపించే వాలిసుగ్రీవుల తండ్రి జతడు. బ్రహ్మ తపస్స చేసుకుంటున్న సమయంలో ఆయన కళ్ళ నుండి రాలిన అప్రువుల నుంచి జన్మించిన వాడు బుక్కవిరజాదు. అరణ్యంలో తిరుగాడుతుంటగా కనిపించిన ఒక చెరువులో దిగిన బుక్కవిరజాదు, ఆ చెరువు నుంచి బయటకు వచ్చేసరికి స్త్రీగా మారిపోతాడు. గతంలో పార్వతి ఆ చెరువులో స్నానం చేయడం వల్ల అలా జరిగిందని బ్రహ్మ అతనికి చెబుతాడు. స్త్రీగా మారిన బుక్కవిరజాదికి ఇంద్రుని వల్ల వాలిసుగ్రీవులు జన్మిస్తారు. ఆ తర్వాత వానరజాతి విస్తరిస్తుంది.

బలిచక్రవర్తి

ప్రఘోదుని కుమారుడైన విరోచనుని తనయుడు బలిచక్రవర్తి. ఇతని భార్య అశన. రాక్షసుడైనప్పటికీ ఇతనిలో ఎన్నో సుగుణాలున్నాయి. స్వేధం మీద దండెత్తి ఇంద్రుని ఓడించి, స్వేధాదిపత్యం సంపాదిస్తాడు. ఒకసారి ప్రఘోదునితో మాట్లాడుతూ, విష్ణుమూర్తిని తూలనాడదంతో ప్రఘోదునికి కోపం వచ్చి, శ్రీహరి వల్లే నీ పదవి పోటుందని శపిస్తాడు. తుదకు బలిచక్రవరి మూడు లోకాలను ఆక్రమించుకున్నప్పుడు విష్ణుమూర్తి వామనుడిగా అవతారమెత్తి, యజ్ఞం చేస్తున్న బలిచక్రవర్తి వద్దకు వచ్చి, మూడు అదుగుల నేలను దానం కోరతాడు. వచ్చింది శ్రీహరే అని గ్రహించిన రాక్షస గురువు పుక్కాచార్యుడు, బలిచక్రవర్తి దానమివ్వుకుండా కమండలం నుంచి కారుతున్న నీటి ధారకు అధ్యం పదగా, వామనుడు దర్శకో కమండలం కొమ్ములో పొదుస్తాడు. ఆ దర్శక తగిలి పుక్కాచార్యునికి ఒక కన్ను పోతుంది. తుదకు వామనుడు ఒక అదుగుతో నేలను, మరొక అదుగుతో ఆకాశాన్ని ఆక్రమించి, మూడవ అదుగు కోసం చోటు చూపమని బలిచక్రవర్తిని కోరగా, బలి చక్రవర్తి తన శిరస్సు చూపుతాడు. మూడవ అదుగు అక్కయ మోపి, బలిచక్రవర్తిని పొతాళానికి పంపుతాడు. చిరంజీవులలో ఇతడొకడు.

కర్మదైని కీటకముగా పీడించిన గ్రస్తుడు

గ్రస్తుడు ఒక రాక్షసుడు. శాపవశాత్తూ కీటకముగా జన్మించాడు. 'తను బ్రాహ్మణుడును' అని కర్మదు పరశురాముని వద్ద అస్త్రం, శస్త్రం విద్యలు నేర్చుకుంటున్న సమయాన ఒక రోజు కర్మది తొడ మీద పరశురాముడు తల ఉంచి నిద్రలోతుంటాడు. ఆ సమయాన కీటక రూపంలో వున్న గ్రస్తుడు కర్మది తొడను తొలవడం ప్రారంభిస్తాడు. అయితే పరశురాముడికి నిద్రాబంగమవుతుందనే ఉద్దేశంతో కర్మదు కదలక అదేవిధంగా కూర్చుంటాడు. నిద్ర నుండి లేచిన తర్వాత పరశురాముడు జరిగింది చూసి, కర్మదిని అనుమానించి 'నీదే కులము' అని ప్రశ్నించగా, నిజం చెబుతాడు కర్మదు. దానితో ఆగ్రహించిన పరశురాముడు కర్మదిని 'అవసర సమయంలో శాను నేర్చిన విద్య జ్ఞాప్తికి రాని' శపిస్తాడు. మహాభారత యుధ సమయంలో కర్మదు ఉడిపోవడానికి ఈ శాపం ఒక కారణమైతే, ఆ శాపానికి కారకుడు గ్రస్తుడు.

హిరణ్యక, హిరణ్యకశ్వపులు

వైకుంఠంలోని విష్ణుమూర్తి సన్నిధి వద్ద ద్వారపాలకులైన జయవిజయులే హిరణ్యక హిరణ్యకశ్వపులు. 'మీరు మీ యజమాని అయిన విష్ణుమూర్తి సేవతు దూరం కండి!' అని సనకసనందనాదుల శపించిన తర్వాత, విష్ణుమూర్తి 'ఏదు జన్మలు నా భక్తులుగా జన్మిస్తారా? లేక మూడు జన్మలు శత్రువులుగా పుడతారా?' అని అడగదంతో "భక్తులైనప్పటికీ ఏదు జన్మల కాలం మీకు దూరం కాలేమని, విరోధులుగా అయినా సరే మూడు జన్మల తర్వాత తిరిగి మీ సాన్నిధ్యానికి చేరుకుంటాము" అని జయవిజయులు కోరుకోవడంతో జయవిజయులు మూడు జన్మలు విరోధులుగా జన్మించేట్లు నీర్చయం జరిగింది. ఆ విధంగా మొదట జన్మే ఈ హిరణ్యక హిరణ్యకశ్వపులు.

హిర్యణ్యక, హిరణ్యకశ్వపులు అన్నదమ్ములు. హిరణ్యకుడు ఒకసారి గర్వంతో భూమిని చాపలా చుట్టుడానికి ప్రయత్నించగా, భూదేవి విష్ణుమూర్తికి మొరపెట్టుకుంది. ఆ మొర విని విష్ణుమూర్తి వరాహాస్యమిగా అవతరించి హిరణ్యకుని సంహారించి భూమిని కాపాడాడు. సోరయని మరణంతో ప్రతీకారేచ్చుతో రగిలిపోయిన హిరణ్యకశ్వపుడు ఘోరమైన తపస్సు చేసి బ్రహ్మ నుంచి అనేక వరాలు పొందాడు. పగలు కాని- రాత్రికాని, ఇంటిలోపల కాని- ఇంటి వెలుపల కాని, జీవం ఉన్న పదార్థం లేదా నిర్మివ పదార్థంతో కాని, దేవదానవుల చేత, మనిషి చేత కాని- జంతువు చేత కాని చావు రాకుండా పొందిన వరం వాటిలో ఒకటి. హిరణ్యకశ్వపుని కుమారుడు ప్రఫ్ఱోదుడు.

అతను విష్ణుమూర్తికి భక్తుడు. విష్ణుమూర్తికి భక్తుడైనందువల్ల కుమారుడిని హిరణ్యకశ్వపుడు అనేక విధాలుగా శిక్షించాడు. చివరకు భగవంతుడైన శ్రీహరి ఎక్కడ ఉన్నాడని ప్రఫ్ఱోదుని, హిరణ్యకశ్వపుడు ప్రశ్నించగా, విశ్వమంతట శ్రీహరినిండి ఉన్నాడని చెబుతాడు ప్రఫ్ఱోదుడు. ఒక స్తంభాన్ని చూపి 'ఈ స్తంభంలో శ్రీహరిని చూపమని' హిరణ్యకశ్వపుడు స్తంభాన్ని గదతో బద్దలు కొట్టగా, ఆ స్తంభం నుంచి ఉద్ధవిస్తాడు నరసింహాస్యమి. సంధ్యాసమయంలో ఇంటి గుమ్మంపై, గోళ్ళతో చీలిప్పి హిరణ్యకశ్వపుని ఆయన సంహారిస్తాడు. ఇది హిరణ్యక హిరణ్యకశ్వపుల కథ.

యాదవ విరోది కాలయవనుడు

గర్జుని కుమారుడు కాలయవనుడు. ఒకసారి యాదవులు ఎగతాళి చేయదంతో వారిపై పగ పెంచుకున్న గర్జును, అతి బలవంతుడైన కుమారుడిని పొందేవిధంగా శివుని నుండి వరం పొందుతాడు. అలా వరప్రభావంతో జన్మించినవాడే కాలయవనుడు. పెరిగి పెద్దవాడైన కాలయవనుడు తండ్రి పగ గురించి తెలుసుకుని, యాదవులపై పగతీర్చుకునేందుకు మధురానగరి మీద దాడికి సిద్ధమవుతాడు. యాదవులకు నాయకత్వం వహిస్తున్న శ్రీకృష్ణునికి మరో శత్రువు కూడా ఉన్నాడు. అతడు జరాసంధుడు. కాలయవనుడు యుద్ధానికి వస్తున్నాడన్న వార్త తెలుసుకున్న కృష్ణుడు, ఇదే సమయంలో జరాసంధుడు కూడా యుద్ధానికి వస్తే గెలవడం కష్టమని భావించి, విశ్వకర్మను పిలిపెంచి సముద్రం మధ్యలో శత్రు దుర్బేధ్యమైన కోటును నిర్మించవలసిందిగా కోరతాడు. అతి తక్కువ సమయంలో విశ్వకర్మ ఆ పని పూర్తిచేస్తాడు. వెంటనే మధురను ఖాళీ చేసి ద్వారకకు తరలిపోతారు. ఒకసారి అనుకోకుండా తనకు తారసపదిన శ్రీకృష్ణుడితో యుద్ధానికి సిద్ధపడతాడు కాలయవనుడు. శివుడి వరం గురించి తెలిసిన శ్రీకృష్ణుడు ముచికుందుడు నిదిస్తున్న గుహలోకి ప్రవేశించి అదృశ్యమవుతాడు. ముచికుందుడికి నిద్రాబంగం కలిగించిన కాలయవనుడు, అతడు కళ్ళు తెరచి చూరుానే భస్యమవుతాడు.

కౌరవులు - పేర్లు

దుర్యోధనుడు, దుశ్శాసనుడు దుర్భరుడు, జలసంధుడు, సహజుడు, సముడు, విందుడు, అనువిందుడు,
దుర్మాషుడు సుబాహుడు, దుష్టుధర్మర్థుడు, ధర్మరుడు, చిత్రయోధి, దుష్టురుడు, కర్మరుడు, వివింశతి,
జయసంధి, సులోచనుడు, చిత్రుడు, ఉపచిత్రుడు, చిత్రాశ్రుడు, చారువిత్రుడు, శతాననుడు,
ధర్మర్థుడు, దుర్భర్థుడు, వివిర్గుడు, కటుడు, శముడు, జీర్ణనాభుడు, సునాధుడు, నందకుడు,
ఉపనందకుడు, సేనాపతి, సుపేణుడు, కుండో, మహాదరుడు, చిత్రధ్వజాడు, చిత్రరథుడు,
చిత్రభానుడు, అమితజీత్, చిత్రభాషుడు, సువర్యుడు, దుర్యోయోచనుడు, చిత్రసేనుడు, విక్రాంతకుడు,
సుచిత్రుడు, చిత్రవర్మభృత్, అపరాజితుడు, పండితుడు, శాలాశ్రుడు, దురావజైతుడు, జయంతుడు,
జయత్సేనుడు, దుర్భయుడు, దృఢహస్తుడు, సుహస్తుడు, వాతవేగుడు, సువర్ణనుడు, ఆదిత్యుడు,
కేతువు, బహ్యంశి, నాగదంతుడు, ఉగ్రశాయి, కవచి, నషంగి, దాసి, దంతధారుడు, దనుర్భపూరు,
ఉగ్రుదక్, భీముడు, రథభీముడు, భీమబాహుడు, ఆలోపుడు, భీమకర్యుడు, సుబాహుడు,
భీమవిక్రాంతుడు, అభయుడు, రౌద్రకర్యుడు, దృఢరథుడు, అనాన్యదృథుడు, కుందబేది, విరావి,
దీర్ఘలోచనుడు, దీర్ఘధ్వజాడు, దీర్ఘబుజాడు, అద్భుతుడు, దీర్ఘరుడు, దీర్ఘబాహుడు, మహాబాహుడు,
వ్యాఘోరుడు, కనకధ్వజాడు, మహాకుండుడు, కుందుడు, కుండజుడు, చిత్రజాసనుడు, చిత్రుడు,
కవి, వీరి సోదరి దుస్సల.

మహా బలసంవన్నలు- మధుకైటభులు

పృష్ఠికి పూర్వం విష్ణుమూర్తి క్రీరసాగరంలో నిదిస్తున్న సమయంలో ఆయన చెవుల మండి ఇద్దరు రాక్షసులు ఉన్నవించారు. వారే మధుకైటభులు. అప్పుడు ఇంకా భూమి లేదు. చుట్టూ సముద్రమే. పుట్టిన వెంటనే వారు తమ పుట్టుకు కారణమేమి? ఈ స్థితిని శాసిస్తున్న శక్తి ఎవరు అని ఆలోచిస్తూ, ఆ శక్తిని ఉద్దేశించి వేయి సంవత్సరాలపాటు తపస్స చేశారు. వారి తపస్సుకు ఆదిశక్తి ప్రత్యక్షం కాగా స్వీచ్ఛంద మరణాన్ని వరంగా కోరుకున్నారు. ఆదిశక్తి ఆ వరాన్ని ప్రసాదించి అదృశ్యం కాగా, మధుకైటభులు బ్రహ్మది దేవతలను పీడించసాగారు.

అప్పుడు బ్రహ్మ విష్ణుమూర్తికి మొరపెట్టుకోగా, విష్ణుమూర్తి వారికో యుద్ధానికి దిగారు. యుద్ధం ఎంతకాలం కొనసాగినా, జయాపజయాలు తేలకపోవడంతో, చివరకు విష్ణుమూర్తి ఆదిశక్తిని ప్రార్థించి, ఆమె సూచన ప్రకారం, మధుకైటభులను పొగత్తలతో ముంచేత్తారు. ‘ఏదైనా వరం కోరుకోండ’ని అడగగా, ‘మేమే నీకు వరమిస్తాము’ అని ఆ రాక్షసులు అన్నారు. అప్పుడు విష్ణుమూర్తి ‘మీరిద్దయా నాచేతిలో మరణించాలి’ అని అన్నాడు. వెంటనే మధుకైటభులు ‘నీరు లేని ప్రదేశంలో మమ్ము సంహరించు’ అని కోరారు. వారి కోరిక మేరకు విష్ణుమూర్తి తన తొడలను విశాలంగా పెంచి, ఆ తొడలపై రాక్షసులను సంహరించాడు. అధర్మవర్తన ఉన్న కారణంగా మధుకైటభులను రాక్షసులుగా పరిగణించారు.

భారతమున మరో వాసుదేవుడు పొంద్రకుడు

పొంద్రక వాసుదేవుడు కరూశ దేశాధిపతి. శ్రీకృష్ణుడికి వాసుదేవుడు అనే మరో పేరు కూడా ఉన్నది. తన పేరు కూడా వాసుదేవుడే కావడంతో ఒకే కాలంలో ఇద్దరు వాసుదేవులు, అందునా తనకు పోటీగా మరో వాసుదేవుడు ఉండడం తగదని భావించాడు వాసుదేవుడు. ఈ కారణంతో శ్రీకృష్ణునితో విరోధము పెంచుకున్నాడు. ఒక సమయంలో శ్రీకృష్ణుడు కైలాసానికి వెళ్లినప్పుడు పొంద్రక వాసుదేవుడు ద్వారకా నగరము మీద దాడి చేస్తాడు. సాత్యకి పొంద్రక వాసుదేవుడిని తరిమి వేస్తాడు. మరోసారి శ్రీకృష్ణునితో ప్రత్యక్ష యుద్ధానికి దిగగా, శ్రీకృష్ణుడు అతడిని యుద్ధంలో సంహరిస్తాడు.

దశగ్రీవుడే రావణుడు

విష్ణుమూర్తి ద్వారపాలకులై జయ విజయులు శాపవశాత్తూ ఎత్తిన రెండవ అవతారం రావణ కుంభక్రూలు. రామాయణ గాథలో వీరిద్దరి సేద్దూ కనిపిస్తాయి. మూడవ బ్రహ్మ అయిన విశ్వవుకు నుమాలి అనే కూతురు కలదు. ఆమె కూతురు కైకసి. ఆమెకు విశ్రవశువునికి జన్మించిన కుమారుడు రావణాసురుడు. విశ్రవశునికి, కైకసికి ముగ్గురు కుమారులు. రావణుడు, కుంభక్రూడు, విభీషణుడు అని ఒక కథనం కాగా, విశ్రవశుని తపస్సుకు భయపడి, ఇంద్రుడు ముగ్గురు స్త్రీలను పంపగా వారి వల్ల విశ్రవశునికి రావణ కుంభక్రూదులు జన్మించారని మరో కథనం ఉంది. ఇంద్రుడు పంపిన స్త్రీలలో బుఖోత్సుకు రావణ కుంభక్రూలు, మాలినికి విభీషణుడు, పాకకు ఖరుడు, శూర్పుణి జన్మించారు.

రావణునికి విశ్రవశుడు పెట్టిన పేరు దశగ్రీవుడు. రావణాసురుడికి దశకంలుణని పేరు. అంటే పదితలలున్నవాడని అర్థం. పదితలలు ఉండడానికి ఒక కారణమున్నది. రావణాసురుడు గత జన్మలో హిరణ్యకశ్యపుడు. నృసింహాస్వామి తనను సంహరించు సమయమున “జరవై ఆయుధాలతో (గోళతో) నన్ను చంపడం న్యాయమా?” అని ప్రశ్నించగా, “వచ్చే జన్మలో జరవై చేతులు, పది తలలతో పుయతావని, అప్పుడు నేను సామాన్యాని వలె సంహరిస్తాను” అని సరసింహాస్వామి అనుగ్రహించాడన్నది కథనం. కుబేరుని ఓడించి అతని పుష్పక విమానాన్ని రావణుడు కైవశం చేసుకున్నాడు. లంకను రాజుధానిగా చేసుకుని పరిపాలించాడు. అతని భార్య మండోదరి. మేఘునాథుడు అనే కుమారుడు వీరిద్దరికి జన్మించాడు. మహావీరుతైన కార్తవీర్యార్థుని చేతిలో రావణుడు ఒకసారి, వాలి చేతిలో మరొకసారి యుద్ధములో ఓడిపోయాడు.

ఆ తర్వాతి అతడిని యుద్ధంలో ఓడించినది రాముడు మాత్రమే. రావణుని సోదరుడు కుంభక్రూడు. అతడు బ్రహ్మ గురించి తపస్సు చేయగా, వరమిచ్చే సమయంలో సరస్వతీ దేవి ప్రభావంతో “అఱు నెలలు నిద్ర, ఒక రోజు ఆహారం” చొప్పున కోరుకున్నాడు. ఆఱునెలల నిద్రాభంగం చేస్తే అతని శక్తి తగ్గుతుందని, పూర్తినిద్ర పోయి, పూర్తి ఆహారం తీసుకుంటే మాత్రం అతడిని ఓడించేవారే ఉండరని బ్రహ్మ వరమిచ్చాడు. ఆఱునెలల నిద్ర పూర్తి కాకముందే లేచి రామునికి యుద్ధానికి వెళ్లవలసి రావడంతో కుంభక్రూడు మరణించాడు.

శివపాలుని సోదరుడు సాల్వ్యదు

సాల్వ్యదునే పేరు భారతంలో ప్రముఖంగా అందరికి తెలిసేది ఒక్క చోటే. తన సోదరుల వివాహం కోసం నయైత్రుతుడు (బీమ్ముడు) అంబ, అంబిక, అంబాలిక అనే యువతులను స్వాయంవరంలో మిగిలిన రాజులను ఉద్ధించి తీసుకుని వచ్చినప్పుడు, అంబ తను సాల్వ్యని వలచానని చెబుతుంది. ఆమెను బీమ్ముడు సాల్వ్యని వద్దకు వెళ్ళమని వదిలివేస్తాడు. ఆ సందర్భంలో కనిపించిన సాల్వ్యదు దమణ్ణుషుని కుమారుడు. శివపాలుని తమ్ముడు. శివపాలుడైని రాజసూయ యాగంలో శ్రీకృష్ణుడు వదించిన తర్వాత అతనిని విరోదిగా బాధించి, శివుడే గురించి తపస్సు చేస్తాడు. శివుడే నుంచి ఆకాశగమనం, అద్భుత పట్టిష్ఠ నగరం వరాలుగా పొందిన సాల్వ్యదు శ్రీకృష్ణుని జయించేందుకు అనేక సార్లు ప్రయత్నాలు సాగించి, చివరకు అతని చేతిలో వనిపోతాడు.

ప్రద్యముని ప్రత్యర్థి శంబరాసురుడు

శంబరాసురుడు జటాసురుని కుమారుడు. శ్రీకృష్ణుని కుమారుడైన ప్రద్యముని చేతిలో తన మరణం ఉన్నదని తెలుసుకున్న శంబరాసురుడు, ప్రద్యమునుడు పుట్టిన ఎన్నిమిదవ రోజునే అతనిని అపహరించి నీళ్ళలో పడవేస్తాడు. నీళ్ళలో అతడిని ఒక చేప మింగగా, ఆ చేప తిరిగి శంబరాసురుని కుమారైకు దౌరుకుతుంది. ఆ చేప కదుపులో దౌరికిన ప్రద్యముని శంబరాసురుని కుమారై పెంచి పెద్ద వాడిని చేస్తుందగా, శంబరాసురునికి విషయం తెలిసి, ప్రద్యముని హతమార్పణానికి ప్రయత్నిస్తాడు. ఆ యుద్ధంలో ప్రద్యమునుడే శంబరాసురుడిని హతమారుస్తాడు.

శ్రీకృష్ణుడు నిర్మించిన శిఖపాల, దంతవక్తులు

విష్ణుమూర్తి ద్వారా పాలకులైన జయవిజయుల మూడవ అవతారం శిఖపాల, దంతవక్తులు. శ్రీకృష్ణ అవతారంలో వీరిద్వరినీ విష్ణుమూర్తి సంహరించాడు. శిఖపాలుని తండ్రి దమశ్వాముడు. తల్లి సాత్యతి. శ్రీకృష్ణుని మేనతే సాత్యతి. శిఖపాలుడు నాలుగు చేతులతో, నుదుట నేత్రంతో జన్మించాడు. “ఎవరు ఈ బాలుడిని ఎత్తుకున్నప్పుడు రెండు చేతులూ, నేత్రమూ అదృశ్యమవుతాయో, వారి చేతిలో ఈ బాలుడు మరణిస్తాడు” అని ఆకాశవాచి చెప్పింది. చివరకు శ్రీకృష్ణుడు ఆ బాలుడిని ఎత్తుకున్నప్పుడు రెండు చేతులూ నుదుట కన్ను అదృశ్యమవదంతో, తన కుమారుడు శ్రీకృష్ణుని చేతిలో మరణిస్తాడని సాత్యతి ధృవీకరించుకున్నది. అందుకే “మారు తప్పులు చేసే వరకూ తన కుమారుడిని క్షమించు” అని సాత్యతి శ్రీకృష్ణుని కోరుకున్నది. శ్రీకృష్ణుడు ఆమె కోరిక మేరకు శిఖపాలుడు మారు తప్పులు చేసేవరకూ క్షమించి, తుదకు ధర్మరాజు రాజసూయ, యూగము చేసే సమయంలో, తన అగ్రవురాజును నిందించినపుడు సంహరిస్తాడు. అప్పటికి అతని మారు తప్పులూ పూర్తయినట్టు లెక్క. ఇక దంతవక్తుడు ఇతని సోదరుడే. ఇతని మిత్రులైన సాల్యో హాండ్రక వాసుదేవుడిని శ్రీకృష్ణుడు హతమార్గదంతో, అతడిని విరోధిగా భావిస్తాడు దంతవక్తుడు. ఆ వైరం పెరిగి శ్రీకృష్ణుడితో ప్రత్యక్ష యుద్ధానికి దారితీస్తుంది. ఆ యుద్ధంలో దంతవక్తుడినీ సంహరిస్తాడు కృష్ణుడు. ఈ జన్మతో జయవిజయుల శాపం తీరదంతో తిరిగి వారిద్వరూ విష్ణుమూర్తి సాన్నిధ్యంలో ద్వారా పాలకులుగా తమ పూర్వాస్తానానికి చేరుకుంటారు.

తారకాసురుడు

వజ్రాంగుడనే రాక్షసుని కుమారుడు తారకాసురుడు. బ్రహ్మ కోసం తీవ్రమైన తపస్స చేసిన తారకాసురుడు సృష్టిలో తనకు సమానమైన బలం కలిగిన వీరుడు లేకుండా వరం కోరుకుంటాడు. బ్రహ్మ ఆ వరం ఇచ్చిన తర్వాత ఆ రాక్షసుడు విజృంఖించి అన్ని లోకాల వారినీ బాధించడం ప్రారంభించగా, చివరకు శివుని కుమారుడే తారకాసురుడిని వధించగలడని బ్రహ్మ చెబుతాడు. శివపొర్చుతులకు జన్మించిన కుమారస్వామి తారకాసురుడితో యుద్ధం చేసి, ఆ యుద్ధంలో ఆతడిని నంపారిస్తాడు.